

Stowarzyszenie Artystyczne
"Muzyka Centrum"
Akademia Muzyczna w Krakowie
Bunkier Sztuki

Festiwal Audio Art '10

Orkiestra ElektroNova

Marek Chołoniewski
cisza bezmierna/unlimited silence

Aleksander Gladun
cisza szmerowa/noise silence

Denis Kolokol
nieomal bezruch/almost motionless

Mark Nerenberg
bezczas prawie/almost timeless

Martyna Poznańska
obserwator/observer-reflector

Łukasz Szałankiewicz
Skype

program

Martyna Kosecka
Temat: Muzyka Ciśnień
Theme: Music of Pressures (2009)

SILENCES

.....
.....
.....

John Cage
4'33"

piątek, 26 marca, 2010
godz. 20.00
Bunkier Sztuki

Martyna Kosecka (ur. 18 stycznia 1989 r. w Gdyni) – absolwentka klasy fortepianu mgr Julity Książkowskiej w Szkole Muzycznej II stopnia w Gdyni. W latach 2005-2008 prowadziła Zespół Muzyki Rozrywkowej w Gdyni, dla którego pisała i wykonywała aranżacje pod kątem muzyki rozrywkowej, filmowej i klasycznej. Otrzymała wyróżnienie na Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim dla uczniów szkół muzycznych II stopnia pamięci Mariana Gordiejuka za utwór *Gwiazdzysta Noc* (2008), organizowanego przez Akademię Muzyczną w Bydgoszczy. Obecnie studentka II roku kompozycji na Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie prof. Krzysztofa Meyera. W czasie wolnym zajmuje się tańcem i wszystkim, co z tańcem związane.

Temat: Muzyka ciśnień

Kompozycja wykonana na festiwalu Warszawska Jesień 2009 w ramach konkursu *Call for sounds*. Króciutka, raptem kilkuminutowa podróż po innych wymiarach - można ją traktować jak niespokojny sen. Podróż nie zawsze dla człowieka przyjemna, ponieważ nie jest on przystosowany do warunków, które mogą go spotkać. Nie wie, czy będzie się unosił w przestworzach, czy przypadkiem nagle nie znajdzie się gdzieś na krawędzi i runie w przepaść... a wiadomo, ciśnienie potrafi zaskoczyć!

John Cage (ur. 5 września 1912 w Los Angeles, zm. 12 sierpnia 1992 w Nowym Jorku) – amerykański kompozytor współczesny. Jedną z najbardziej kontrowersyjnych postaci współczesnej kultury. W swych ekstrawaganckich realizacjach poszedł dalej niż jakikolwiek inny kompozytor współczesny. Przykładami "utworów", które zainicjowały dyskusję o granicach muzyki były *Tacet* - 4 minuty i 33 sekundy ciszy, "granej" przez orkiestrę lub jakikolwiek instrument czy zespół, lub też *Imaginary Landscape No. 4*, w którym muzyką są dźwięki dobiegające z 12 radioodbiorników obsługiwanych przez 24 osoby regulujące długość fal oraz głośność. Wszystkie te dokonania nie były żartami, lecz miały, według kompozytora, istotne - filozoficzne i kulturowe - uzasadnienie. Od lat czterdziestych pozostawał pod wpływem filozofii Wschodu - buddyzmu zen oraz księgi *Yijing*, która stała się dla niego uzasadnieniem słuszności wprowadzenia do kompozycji przypadku. Zrewolucjonizowało to muzykę w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych, stanowiąc atrakcyjną alternatywę dla serializmu. John Cage od dzieciństwa uczył się gry na fortepianie. Jego dalsza edukacja muzyczna obejmowała tradycyjne studia w konserwatorium *Pomona College* oraz własne poszukiwania twórcze w czasie licznych podróży. Cage odwiedzał kraje wschodnie: Filipiny, Koreę, Laos a nawet wyspy Riukiu i wyspę Kingmanriff na Pacyfiku. Od 1944 trwała nieprzerwana współpraca artystyczna i związek partnerski między Cage'em i Merce'em Cunninghamem - wybitnym choreografem i tancerzem amerykańskim. Mieszkali wspólnie w Nowym Jorku aż do dnia śmierci kompozytora. Był wegetarianinem. Mistrzami Cage'a byli Arnold Schönberg i Erik Satie, wiele idei zaczerpnął też od Henry'ego Cowella. Z wpływów Schönberga wynikało dążenie do totalnej organizacji dzieła muzycznego (zobacz serializm) we wczesnych utworach. Pokrewieństwo z Satie'em demonstrowało się odwrotną skłonnością do swobody, zaprogramowanego chaosu, traktowania muzyki jako formy zabawy. Wpływy Cowella uwidoczniły się w intensywnym użyciu instrumentów perkusyjnych oraz preparowanych instrumentów. Właśnie preparowany fortepian stał się ulubionym instrumentem Cage'a. Cage wynalazł wiele sposobów jego preparowania, spośród których najbardziej pospolitym było zakładanie na struny stalowych nakrętek. Znaczący fragment twórczości Cage'a inspirowany był muzyką elektroniczną. Cage znany był także z muzycznych eksperymentów łączących gatunki muzyczne. Utwór *Musircus* (Muzycyrk) jest mega-happeningiem, w którym wykorzystał wszystkie gatunki: od muzyki poważnej przez jazz i rock do musicalu, a to wszystko w połączeniu z pantomimą i filmem. John Cage był także poetą. Piotr Sommer wydał w 2006 tłumaczenia jego poezji, *O krok od nich. Przekłady z poetów amerykańskich* (Wrocław 2006).